

Interview met Rob le Mair

Rob le Mair (1950) uit Bennekom stuurt geregeld kopij naar de redactie waarin hij allerlei praktische ideeën beschrijft – zie daarvoor onder andere het aprilnummer van *Bijenhouden*. Die worden gekenmerkt door eenvoud en vernuft. Rob is van huis uit elektrotechnicus en hij hield zich ook bezig met computerprogrammering. Het grootste deel van zijn arbeidzame leven gaf hij echter wiskundeles aan een middelbare school. Imkeren doet hij nu ongeveer vijftig jaar en het zal de combinatie schoolmeester-imker zijn die hem, als u dit leest, het onwaarschijnlijke aantal van vierennegentig cursisten bezorgt, onder wie ook nog eens zestien cursisten koninginnenteelt.

Tekst Bart de Coo, foto's Richard de Bruijn

"Ik ben heel gemakzuchtig"

Hoe ben je begonnen?

Een van mijn klasgenoten hield een spreekbeurt tijdens Nederlands en die ging over imkeren, wat zijn vader deed. Tijdens de examens heb ik even bij dat gezin mogen wonen, vanwege een ernstige beenblessure, en zo raakte ik gefascineerd door de bijenteelt. Ik las me door hele jaargangen tijdschriften heen en ik las het handboek van Schotman. Dat was nog een flinke klus, maar het boeide me gewoon en dan gaat alles aan de kant, hè. Zo is het begonnen.

Toen je begon met koninginnenteelt, had je toen een bepaalde methode op het oog? Want het zijn er nogal wat.

O ja, er zijn bergen methodes. Ik ben pas heel laat met overlarven begonnen. Mijn ogen zijn namelijk niet zo geweldig. Ik heb daarom pas een endoscoop aangeschaft. Zo'n ding is zo groot als een potlood. Er zit een lens in met zes ledlampjes en als je hem met plakband aan een omlarfnaald vastmaakt en de andere kant van de stekker in de mobiele telefoon, dan zie je een larve van drie centimeter. Dat is een stuk beter!

Wat is nu je favoriete teeltmethode?

Dat is de methode Hopkins. Die methode is gebaseerd op het fenomeen dat een hopeloos moerloos volk doppen aanzet op een pas belegde raat die je plat bovenop de bovenlatten legt. Ik heb die methode wat verfijnd, zodanig dat iedere imker dat kan uitvoeren, met de spullen die hij of zij in de schuur heeft liggen.

Dit ga je wel opschrijven, toch?

Ja, daar ben ik ook mee bezig. Ik geef nu een cursus koninginnenteelt en ze moeten gewoon allemaal 'Hopkins' doen, anders krijgen ze geen diploma! Ha ha! En daarnaast moeten ze een eigen methode kiezen, zoals de methode van Alley, die van Smith, de boogsneemethode of de methode van Disselkoen. Over Hopkins ben ik best enthousiast, die vind ik zo leuk. In een Nederlandse spaarkast kun je precies een honingkammeraampje plat neerleggen, diagonaal. Dat past prachtig, probeer maar! Dus op een hopeloos moerloos volk zet je een lege honingbak. In de bak leg je twee lege honingkammeraampjes, dus zonder raat, plat en diagonaal op de bovenlatten en daar bovenop leg je een uitgebouwd honingkammeraam met werksterlarfjes. Dat dek je warm toe en dan schenk je jezelf een biertje in en dan kijk je na een paar dagen eens en dan hangen er allemaal doppen aan, soms wel een stuk of tachtig hoor.

Dit klinkt erg leuk!

Ik vind het vanaf mijn negende geloof ik al leuk om mijn kennis aan anderen uit te delen. Ik zat toen bij Scouting en toen zat ik ze al knopen te leren. Ik verzamel ook veel kennis, maar ik verzamel meer dan ik uitdeel. Als je mij laat praten, dan kun je je lunchpakket wel meenemen, in noodgevallen zelfs een slaapzak. De koninginnentelers die nu de cursus volgen bij mij komen overal vandaan, van Terneuzen tot Delfzijl, omdat er maar twee cursussen zijn. Ik kan al die mensen redelijk gemakkelijk bedienen, dankzij videobellen. Dat heeft de crisis wel duidelijk gemaakt. Ik bedoel, wat er in een achterafzaaltje gebeurt, kan via Zoom ook. Dit heeft voor mij ook nog eens het geweldige voordeel dat ik altijd een ongelimiteerde hoeveelheid van mijn favoriete biermerk binnen handbereik heb.

Wat is je favoriete biermerk dan?

Nou, ik drink eigenlijk gewoon bier van de Lidl. Dat is ook wel een tekenend iets van mijn karakter. Ik ben heel gemakzuchtig. Ik denk liever een halve dag na over iets, dan dat ik uit mijn stoel opsta om het gewoon te doen. Neem nou die teeltlatjes die je overal kan kopen. Je kan ook een honingkammeraampje nemen en daar dopjes op bevestigen. Dan ben je toch klaar? Of nog simpeler: druk met een hol buisje, van een oude balpen bijvoorbeeld, een belegde cel eruit, dwars door de kunstraat heen. Laat met een hete spijker die je vasthoudt met een tang stukjes was smelten op de onderkant van de beide latjes van een honingkammeraam en druk de uitgestoken cellen erin zodat ze mooi blijven zitten. Hup, teeltraam.

Belegt de moer de raat altijd op het moment dat jij dat wil?

Als ze geen zin heeft, dan haal ik het meeste broed eruit, op twee ramen na. Daardoor krijg ik het volk in een situatie waarin ze gaan willen wat ik ook wil. In de eerste twee jaren van mijn imkersbestaan heb ik geprobeerd om de bijen te laten doen wat ik wil. De volgende achtenveertig jaar heb ik besteed aan de bijen te begeleiden bij wat zij willen. Ik heb een keuze moeten maken tussen bestrijden en begeleiden, maar ik heb ontdekt dat bestrijden niet werkt. De bijen trekken hun eigen plan. Dus als ik iets wil, dan moet ik in de fase daarvoor zorgen dat zij dat ook gaan willen. Ik moet ze in de goede toestand brengen en dan lukt het. ●

Inzet: opstelling van de methode Hopkins. De potjes bevatten water en suikerwater voor de honingbijen.